

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Reginonis Abbatis Prumiensis Libri Duo De Ecclesiasticis Disciplinis & religione Christiana

Regino <Prumiensis>

Parisiis, 1671

IV. De homicidiis non sponte commissis; & de his qui quemlibet occidunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14622

homicidiis & falsis testibus scriptum est : Ita-
que censuimus homicidas & falsos testes á
communione ecclesiastica submovendos , nisi ,
pœnitentiæ satisfactione crimina admittã di-
luerint.

Regino lib.
2. c. 12.

*De his qui servos suos extra judicem necant , &
de domina quæ per zelum ancillam occidit.*

C A P. III.

Item in Concilio Agathensi cap. LXII. scriptum est de his qui servos suos extra judicem necant : Si quis servum proprium sine conscientia judicis occiderit , excommunicatione vel pœnitentia biennij reatum sanguinis emundabit.

Pœnit. Rhab.
c. 14.

Regino lib.
2. c. 26.

Item in Concilio Elibertino cap. v. ita scriptum est : De domina quæ per zelum ancillam occiderit , ita ut infra diem tertium animam cum cruciatu effundat , eò quòd incertum sit voluntate an casu occiderit , si voluntate , post septem annos , si casu , per quinque annorum curricula acta legitima pœnitentia , ad communionem admitti placuit. Quòd si infra tempora constituta fuerit infirma , accipiat communionem.

Pœnit.

Rhab.

ibid.

Regino lib.
2. c. 58.

De homicidiis non sponte commissis , & de his qui quemlibet occidunt jussu Principis.

C A P. IV.

In Concilio Ancyrano cap. XXI. scriptum est de his qui non sponte homicidium commiserint : De homicidiis non sponte commissis

Pœnitentia-
le Rhabani
c. 15.

» prior quidem diffinitio post septennem pœni-
» tentiam perfectionem consequi præcepit ; se-
» cunda verò , quinquennij tempus explere.

Pœnitentiale
Rhabani ibid.
Regino lib. 2.
c. 50.

Quòd autem quidam homicidium quod nu-
per in seditione & prælio Principum nostro-
rum perpetratum est excusant , quasi non ne-
cesse sit pro hoc cuilibet agere pœnitentiam,
eò quòd jussu Principum nostrorum peractum
sit , & Dei judicio ita finitum. Scimus enim
quòd Dei judicium semper justum est , & nul-
la reprehensione dignum. de quo etiam scrip-
tum est :

Psal. 144.

» *Justus Dominus in omnibus viis suis,*
» *& sanctus in omnibus operibus suis. qui judicat*
» *orbem terra in equitate , & populos in veritate*
» *sua. sine quo nec passer cadit super terram.]*

Psal. 35.

Sed nemo judicia Dei penetrare potest : quo-
niam scriptum est : *Judicia tua, abyssus multa.*
Unde oportet eos considerare qui hanc necem
nefariam defendere cupiunt , utrum illos co-
ram oculis Dei quasi innoxios excusare possint
qui propter avaritiam , quæ omnium malorum
radix est , & idolorum servituti comparatur ,
atque propter favorem dominorum suorum
temporalium , æternum Dominum contemp-
serunt , & mandata illius spernentes , non ca-
su , sed industria , homicidium perfecerunt.
Nam de his legimus qui homines non sponte
interficiunt Deum per legislatorem urbes re-
fugij deputasse ; ad quas confugientes salva-
rentur ab ultore sanguinis proximi sui , & non
morerentur. Unde in Deuteronomio scriptum

Deuter. 19.

» est : *Hæc lex homicidæ erit cujus vita servan-*
» *da est. Qui percusserit proximum suum nef-*
» *ciens , & heri & nudius tertius nullum odium*

contra eum habuisse comprobatur, sed abiisse
 cum eo simpliciter ad ligna cædenda, & in
 succisione lignorum securis fugerit de manu
 aut ferrum lapsum de manubrio amicum ejus
 percusserit & occiderit, hic ad unam urbium
 supradictarum confugiat, & vivat, ne proximus
 ejus cujus sanguis effusus est, stimulo do-
 loris percutiat animam ejus.] De eo verò qui
 per industriam aliquem occiderit, in Exodo ita
 præceptum est: Si quis per industriam & per
 insidias occiderit proximum, ab altari meo
 eum evelles, ut moriatur.] Et in Deuterono-
 mio: Si quis, inquit, odio habens proximum
 suum, insidiatus fuerit vitæ ejus, & percusse-
 rit eum surgens, & mortuus fuerit, & fugerit
 ad unam de supradictis urbibus, mittent senio-
 res illius civitatis, & eripient eum de loco re-
 fugij, & tradent eum in manus proximorum
 ejus cujus sanguis effusus est, & morietur; nec
 misereberis ejus.] Si ergo eum quem Domi-
 nus dignum morte judicavit, reum non esse
 quis dicat, quomodo contrarius legi Dei non
 existit qui hoc quod Dominus præcepit, cas-
 sum esse contendit? Videndum ergo illi est ne
 fortè ipse in illorum numero sit quibus per
 Prophetam dicitur: Væ vobis, inquit, qui di-
 citis malum bonum, & bonum malum, lucem
 tenebras, tenebras lucem, vel amarum dulce,
 dulce amarum.] Tales ergo mortificant ani-
 mas quæ non moriuntur, & vivificant quæ
 non vivunt.

Qui ergo malorum sine condigna pœnitentia
 quemquam veniam à Deo percipere dixe-
 rit, penitus errat; & cùm deceptus alios deci-

pere festinat, duplici noxa constringitur, hoc est, proprii erroris, & alienę deceptionis. Sed inter hæc sciendum est quòd magna distantia est inter legitimum Principem & seditiosum tyrannum, inter eum qui subvertere nititur Christianæ pacis tranquillitatem & illum qui armis contra iniquitatem certat defendere æquitatem. De quo plurima sub lege vetere & sub novo testamento fortium virorum exempla inveniuntur, quæ possunt nos instruere quid de hujusmodi debeamus sentire.

De administratoribus & his qui preces criminales dictant.

C A P. V.

Pœnit. Rhab.
c. 16.

De administratoribus autem, qui judicia secularia secundum legem majorum suorum exercent, quid sacri canones sentiant, facile est invenire. Nam in decretis Innocentij Pape cap. xxiiii. ita legitur: Quæsitum est etiam super his qui post baptismum administraverunt, aut tormenta sua exercuerunt, aut etiam protulerunt capitalem sententiam. De his nihil legimus à majoribus diffinitum. Meminerant enim à Deo potestates has esse concessas, & propter vindictam noxiorum gladium fuisse permissum, Dei ministrum datum esse in hujusmodi vindicem. Quemadmodum igitur reprehenderent factum quod auctore Deo viderent esse concessum. De his ergo ita ut hactenus servatum est, sic habemus; ne aut disciplinam evertere aut contra auctoritatem Domini venire videamur. Iphis autem in ratione